

nek, az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetnek és sok más cégnek készített szakvéleményt.

1972 óta ipari szakértő, elsősorban kohászati-gépipari anyagvizsgálati szakterületen. UNIDO-szakértő volt Etiópiában (1985) és Guyanában

(1989). 1968–2018 között főállása mellett két évig műszaki főiskolán, nyolc évig közgazdasági egyetemen, öt évig korróziós szakmérnöki szakon és 23 évig szaktanfolyamokon tanított. Évtizedeken át referálta az Országos Műszaki Könyvtár szakte-

rületeihez tartozó szakfolyóiratokat. Cikkeinek, előadásainak száma jóval meghaladja a százat. Az utóbbi év a szakmai visszavonulás, a nyugalom, a négy gyermek és családjaik, valamint a négy unoka életében való győnyörködés jegyében telt el.

■ NEKROLÓGOK

Farkas Lajos

1930–2019



Farkas Lajos 1930. augusztus 17-én született Békéscsabán. A helyi evangélikus gimnáziumban érettségizett.

Egyetemi tanulmányait az utolsó soproni kohász évfolyam tagjaként végezte. Az '56-os forradalom idején már a Tatabányai Alumíniumkohó műszaki-fejlesztési osztályát vezette. A munkástanácsban vállalt tisztsége miatt meghurcolták, és csak 1958 végén – fizikai munkásként – tudott elhelyezkedni a Kohászati Kemence-építő Vállalatnál. 1980-ig Dunaújvárosban, majd nyugdíjazásáig a vállalat budapesti központjában töltött be felelős beosztásokat. Volt művezető, főépítésvezető és a nagyvállalat termelési főmérnökhelyettese is. Számos vaskohászati nagyberuházás lebonyolításában vett részt. A kohászati kemencék tárgykörben oktató tevékenységet is folytatott. Munkáját több vállalati és Kiváló Kohász miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Egyesületünk aktív tagjaként a KGYV helyi szervezetének titkára és a Vaskohászati Szakosztály vezetőségi tagja volt Az OMBKE z. Zorkóczi Samu-emlékéremmel tüntette ki.

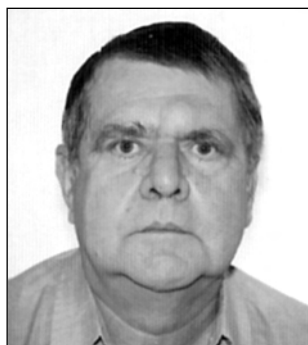
Tanárnő feleségével 50 évet éltek együtt, leányuk, unokájuk és dédunokájuk sok örömet szerzett nekik. Idősen is tevékenyen élt, szervezte az évfolyam-találkozókat, rendszeresen részt vett a szakestélyeinken. Közvetlen, nyitott egyéniségű, kedvelt kollégánk volt.

Márciusban, hirtelen érte a halál. Búcsúztatásán részt vettek az OMBKE képviselői is, szólt a harangjáték, elhangzott a kohászhimnusz. Hamvait az erzsébetvárosi Rózsák téri templom urnatemetőjében – a 2008-ban elhunyt felesége hamvai mellé – helyezték el. Nyugodjék békében!

Takács István

Hantó Kálmán

1944–2019



Hantó Kálmán 1944-ben született. A budapesti József Attila Gimnáziumban érettségizett, majd egy évnyi kitérő után 1963-ban iratkozott be a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karára. Nappali tanulmányait megszakítva 1968-ban a Csepeli Acélműben kezdett dolgozni, ahol először fizikai munkásként, majd a vállalat Kísérlet-Kutatási csoportjában kutatóként dolgozott. Itt része volt az acélüstben való argonozás bevezetésében, ill. az öntőüstök tűzálló anyagainak fejlesztésében. Később a gyártóeszköz gazdálkodó csoportot vezette. Munkája során újítások, szabadalmak kidolgozásában vett részt.

Időközben levelező tagozaton folytatta kohómérnöki tanulmányait, és 1973-ban kohómérnöki oklevelet kapott.

1974–2013-ig a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülésnél dolgozott. 1979-ig a Beruházási Főosztályon a Dunai Vasmű létesítményfelelőse volt, több nagyberuházás előkészítésében, lebonyolításában vett részt. Közben elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetemen a mérnök-közgazdász tagozat ipari szakát, diplomáját 1979-ben védte meg. 1979-től az MVAE Műszaki-Gazdasági titkárságán dolgozott szaktanácsadóként. 1981-ben a Egyesülés tagjai megválasztották az

igazgatótanács titkárává. 1991-től nyugdíjazásáig az Egyesülés koordinációs igazgatóhelyettese volt. Ebben a minőségében közvetlen kapcsolatba került a magyar vaskohászati vállalatok vezetőivel, szervezte a részvételükkel lebonyolított igazgatótanácsi üléseket.

Az alkalmazotti státus nem elégítette ki, így 1991-ben megalakította a FERRCO Kft.-t, amelynek ügyvezető igazgatója volt. A vállalkozás az Egyesülés irodaházának kezelőjeként gondoskodott a ház kihasználásáról: kiadta az egyesülés által nem használt helyiségeket. Ezzel nagyban hozzájárult az intézmény pénzügyi stabilitásához. Cégével több vállalat felszámolásában vett részt. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület munkájában 1975–86 között a Kohászati Lapok szerkesztő

bizottságának tagjaként, 1976–81 között a Vaskohászati Szakosztály vezetőségének tagjaként volt aktív szerepe. A szakmatörténeti munka is érdekelte: a Somogyfajszon feltárt őskohó gondozását végző Dunaferri Somogyország Archeometallurgiai Alapítvány támogatója, a kuratórium tagja volt.

Munkahelyén, a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülésben ismerte meg feleségét, Stefán Máriát, aki az egyesülés gazdasági igazgató helyetteseként a közelmúltban ment nyugdíjba. Egy jogász végzettségű lánya és négy lányunokája van, idősödvén egyre nagyobb örömet szerzett neki a velük való együttlét.

Kedves Kálmán! Isten veled, nyugodjál békében!

Dr. Tardy Pál

Dr. Szombatfalvy Árpád 1921–2019



Született Désen, Erdélyben, érettségizett a Kolozsvári Református Kollégiumban, gépészmérnök lett Budapesten (1947). Indexében több tárgynál szerepel Bay Zoltán aláírása. A fővárosban élt eredményekben gazdag életet.

Pályafutása: Magyar Acélárugyár, Gépipari Technológiai Intézet (1954) és a Vasipari Kutató Intézet. Itt az Anyagvizsgáló Osztályt, majd a Hőkezelő Osztályt vezette (1967–1983). Neves szakember volt.

Másodállásban oktatott az Iparművészeti Főiskolán (1955–1965) és 10 éven át a Műegyetem Gépelemek Tanszékén.

Évtizedeken át volt országos hírű műszaki szakértő. Több mint 1200 szabvány alapos ismerete, alkotói, korszerűsítői közreműködése is része volt napi munkájának. Rendszeresen szerepelt és előadott belföldi és külföldi szakmai konferenciákon. Német, francia, román és olasz nyelvtudását hasznosította a VASKUT széleskörű nemzetközi kapcsolataiban is. Az intézet nehéz anyagi helyzetében sikerült beszereznie korszerű anyagvizsgáló

berendezéseket (INSTRON, QUANTIMET). Műszaki folyóiratokban már az 1950-es évektől közölt cikkeket. Első könyvének címe „Hőkezelés”. Ezt még nyolc másik követte. A GTE-ben elnöke volt az Anyagvizsgáló Szakbizottságnak és vezetőségi tagja a Hőkezelő Szakbizottságnak.

Szakmai sokoldalúsága mellett a szigorú rendszeret, a példamutató alaposág, a türelem és a jóindulat tekintélyt növelő tulajdonságai voltak. Munkatársai nem emlékeznek egyetlen indulatos vezetői intézkedésére sem. Akik vele gyakorolták a mérnöki, kutatói munkát, olyan útravalót kaptak, amellyel jól boldogultak bel- és külföldön is.

Temetése 2019. április 2-án volt Farkasréten, a Református Egyház szertartásával. Búcsúztatták a cserkészek, a vaskutas munkatársak és a GTE Hőkezelő Szakbizottsága.

Az igaznak emléke áldott (Péld. 10,7.). Nyugodjék békében. Emlékét kegyelettel őrizzük.

Dr. Bacskai Antal és Tóth Tamás

EMT XXI. Nemzetközi Bányász Kohász és Földtani Konferencia 2019. május 9–12. Nagybánya



A rendezvényről szóló beszámolót 2019/4. számunkban közöljük.

Képek az OMBKE 109. Küldöttgyűléséről Ózd, 2019. május 25.



A rendezvényről szóló beszámolót 2019/4. számunkban közöljük.